

Valeriu Cîmpeanu

Serie de autor

din ciclul:

„Cearta mea cu Dumnezeu”

*Nevindecarea
de timp*

- eseuri și aforisme -

GRUPUL DE EDITURI
TRIBUNA

Motto :

*„Chiar dacă nu există Dumnezeu
să ne purtăm ca și cum ar exista...”*

Unammuno

*Să ari pe ogorul cuvântului este
abisal de greu. Te simți și demon și
zeu... Nu-i pizmuiți pe scriitori, căci ei
trăiesc și mor de mii de ori...*

☆

*Am renunțat să mai caut Adevărul!
Pentru simplu motiv că „adevăr-ade-
vărat” nu prea există! Cel puțin eu nu
l-am aflat! Nu are adresă fixă. E mereu
plecat!*

☆

Mi-am propus să nu mă mai compar cu nimeni. Să fiu și să rămân doar eu însumi! Așa cum sunt... Dar nu promit că am să pot. Că omul, Doamne, este prea despot. Vrea totul și în final moare tot sărac! Le lasă toate. De obicei ne-terminate...

★

Cum să am eu timp să îmbătrânesc când nu mă mai satur de vorbă cu Timpul! Trăiesc veșnicia clipei de parc-ar fi prima întâlnire cu Dumnezeu și ultima cu Mine!

★

Întotdeauna am pornit de la viață și voi sfârși tot în Ea. Aceasta-mi e secretul de a Fi și nu doar de-a exista! Dar cât va dura?!

★

*Nu timpul se-ntrece cu mine, ci Eu
mă întrec cu El, ca o respirație sfântă cu
Mine și El! V-aștept la marginea Veciei
să vă spun cum trebuie să trăim,
iubindu-ne mereu!*

*Întâlnirea cu Dumnezeu va fi cum
o fi sau n-o fi! Dar întâlnirea cu Mine
mă fascinează mereu! E parcă un mira-
col de care mă mir și mă tem și Eu!*

*Secretul e nu cum să trăiesc, ci cum
să-mi supraviețuiesc în vacarmul care
mă-nconjoară! Să nu mă las orbit de cli-
pa care zboară! Să mi-o trăiesc ca și cum
ar fi ultima de vreau să nu mă doară...*

Fericirea, oameni buni, e doar speranța că suferind nu vom ajunge la nebuni oricât am fi de răi sau buni! Că vom învinge chiar dacă cu lacrimi și sânge!

Nu cunosc bucurie mai mare ca mirarea că sunt! Ca mirarea că ești! Iată secretul meu de ce renasc mereu!

De când mă știu m-am tot certat cu Timpul și cu Dumnezeu! Fără să știu însă Cine va învinge... El sau Eu...

Somnul e moartea Clipei în mine și în ea! E împăcarea cu Mine și cu Dumnezeu! Eu sânt Eu! eului din mine

și din toate... Sunt respirația Clipei ce nu mă mai încap!

N-am fost și nu voi fi sclavul veciei
ce mă fură mereu de timp și de mine...
Eu sunt Totemul ce mi-l trăiesc până la
sânge, dureros și înalt, ca un Dumnezeu
ce învață să strige!

Nemântuirea mea e că n-am timp ca
să mă-mpac cu Mine și cu Dumnezeu!
Că-L caut, pierzându-mă mereu... Că
Făcându-mă „după chipul și asemănarea
Lui” n-am să aflu cât m-a trădat El și
cât L-am trădat Eu!

Tot ce putem face fără un efort prea
mare e să facem copii sperând într-o oa-

recare asemănare de teamă că totuși în final nu vom dispărea. Dar, nu e chiar așa, căci hazardul genetic ne mai poate și înșela!

Da, acum știu De Ce sfinții s-au mutat în cer și-au rămas acolo Sus! Pentru că aici pe pământ niciun sfânt n-ar fi rezistat netulburat de vreo femeie! Și n-ar mai fi rămas niciunul sfânt!

Mă gândesc cu stupoare: ce vor face oamenii peste vreun miliard de ani când lumea va fi plină doar de genii? Nu cumva, plictisiți de-atâta elocvență, vor căuta ca Diogene cu felinarul aprins în plină zi cu soare un Idiot ca să-l pună peste toți „Mai Mare”?!

*În tot ce facem eroarea ne precede!
E felul nostru de a spera și a ne pierde!*

☆

*Nu, nu vă temeți, vă las și vouă
destulă durere ca să aflați că, născuți
din plăcere, predestinați sunteți ca să
aflați că Fericirea e doar Speranța care
vă dă puterea să existați, oricât de dis-
perați ați fi în propria-vă durere...*

☆

*Cum să gândesc eu pozitiv în tot
vacarmul care ne-nconjoară?! Aceasta
e-ntrebarea, stupoarea și mirarea!*

☆

*Speranța e supapa care ne mai sal-
vează! Altfel am crăpa! Am exploda!*

☆

*S-ajung să cred vreodată că totuși
aș putea să fiu fericit ar fi dovada că
am înnebunit! M-aș sugruma, în mâinile
Lui Dumnezeu, îngrozit de îndrăzneala
mea!*

☆

*Și totuși, totuși, totuși... eu tot mai
cred în fericirea de a Fi și nu doar de-a
exista, și-a respira... și că-n Final, tot
Speranța ne va vindeca și propulsa...*

☆

*Fiecare cuvânt e o provocare! Fie-
care clipă este o mirare! Mirarea că
sunt, mirarea că ești și vom Fi, oriunde,
oricând... Dar până când, Doamne,
până când?!*

☆

Mai toate erorile provin din plăceri nemăsurate. Dar cine renunță fie chiar și la cea mai mică plăcere dacă prin ea se simte fericit?! Plăcerea nu are limite și morală chiar dacă ne poate fi fatală!

★

Spune-mi cine ești ca să-ți spun cât prețuiești! Dar parcă-ți spune careva! Fiecare este ce se vede și nu ce se crede ori s-ar vrea!

★

Prima minune a lumii a fost Adam. A doua a fost Eva. Numai că lucrurile s-au cam inversat și tot Eva este prima! Dar la pat!

★

*Țîmpul nu ar avea nicio valoare de
nu s-ar personaliza în Fiecare! De-asta
Țîmpul nu dispare!*

★

*Tare-aș vrea să-I fiu Lui Dumnezeu
măcar o bătătură în piciorul stâng ca să
nu uite c-am existat și eu pe-acest pământ!*

★

*Cât privește conceptul de Dumnezeu,
să fiu sincer, mi-este totuși foarte greu
să cred c-ar mai avea vreo valoare dacă
lumea ar dispare! Căci cum ar mai putea
El Fi Mare peste un pustiu fără zare?!*

★

*Cic-ar fi zis Dumnezeu: privește,
dar nu atinge, gustă, dar nu te-nfrupta,
dezmiardă, dar nu atenta... În ce mă*